

บทที่ ๑

บทนำ

๑.๑ ความเป็นมาของปัญหา

สถาบันวิจัยเพื่อการพัฒนาประเทศไทย (๒๕๔๐ : ๑) ได้รายงานผลการวิจัยเรื่อง “วิกฤติเศรษฐกิจไทย : สู่การชำระหนี้เพื่อฟื้นฟูประเทศ” ว่าในช่วงเวลาระหว่างปี พ.ศ. ๒๕๓๑ - ๒๕๓๘ เศรษฐกิจไทยได้ขยายตัวในอัตราสูงอย่างต่อเนื่อง คือร้อยละ ๘ - ๑๓ ต่อปี อัตราแลกเปลี่ยนและทุนสำรองเงินตราระหว่างประเทศมีเสถียรภาพ จึงทำให้เงินทุนจำนวนมากจากต่างประเทศไหลเข้าประเทศ โดยเฉพาะอย่างยิ่งหลังจากที่ทางการได้เปิดเสรีมาตรการควบคุมเงินตราต่างประเทศ ตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๓๖ เงินทุนจากต่างประเทศเพิ่มขึ้นจากร้อยละ ๘ ของ จีดีพี (GDP) ในปีพ.ศ. ๒๕๓๓ เป็นร้อยละ ๑๔ ในปี พ.ศ. ๒๕๓๘ เงินทุนเหล่านี้เป็นปัจจัยหนึ่งที่ทำให้เศรษฐกิจไทยขยายตัวได้อย่างรวดเร็ว

นักลงทุนได้นำเงินทุนจากต่างประเทศดังกล่าวมาลงทุนในธุรกิจอสังหาริมทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ซึ่งกำลังเติบโตขึ้น ราคาที่ดินและราคาหลักทรัพย์มีมูลค่าสูงกว่าพื้นฐานเศรษฐกิจที่แท้จริงเป็นลักษณะเศรษฐกิจที่เรียกว่า เศรษฐกิจฟองสบู่ (ชัยยุทธ์ ปัญญาสวัสดิ์สุทธิ์, ๒๕๔๓ : ๑) เมื่อการขยายตัวทางเศรษฐกิจของประเทศเริ่มชะลอตัวลง การส่งสินค้าออกลดลง บัญชีเดินสะพัดขาดดุลสูงขึ้น ธุรกิจอสังหาริมทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์จึงซบเซาลง ส่งผลต่อความเชื่อมั่นเศรษฐกิจไทย มีการคาดคะเนกันว่ารัฐบาลจะประกาศลดค่าเงินบาทเพื่อแก้ปัญหาเศรษฐกิจ จึงเกิดการเก็งกำไรค่าเงินบาทอย่างต่อเนื่องตั้งแต่ต้นปี ๒๕๔๐ และธนาคารแห่งประเทศไทยได้เข้าไปแทรกแซงเพื่อยุติการเก็งกำไรค่าเงินบาท (ธนาคารแห่งประเทศไทย, ๒๕๔๐ : ๒๗) เป็นสาเหตุให้เงินกองทุนสำรองระหว่างประเทศลดลงมาก ทุนสำรองเงินตราต่างประเทศจึงมีจำนวนน้อยกว่าหนี้ต่างประเทศระยะสั้นที่จะถูกเรียกคืน

ปี พ.ศ. ๒๕๔๐ เป็นปีที่เศรษฐกิจไทยประสบปัญหารุนแรงถึงขั้นวิกฤต มีเหตุการณ์สำคัญทางเศรษฐกิจเกิดขึ้นหลายอย่าง รัฐบาลได้เปลี่ยนแปลงระบบอัตราแลกเปลี่ยนจากระบบตะกั่วเงินเป็นระบบลอยตัวเมื่อวันที่ ๒ กรกฎาคม ๒๕๔๐ ภาวะเศรษฐกิจที่ถดถอยในขณะนั้น เป็นเหตุให้ค่าเงินบาทอ่อนตัวลงมาก ประกอบกับปัญหาสถาบันการเงินรุนแรงมากขึ้น จนกระทั่งทางการ

ต้องสั่งปิดกิจการบริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ชั่วคราว ต่อมารัฐบาลได้ขอความช่วยเหลือทางการเงิน และทางวิชาการจากกองทุนการเงินระหว่างประเทศหรือไอเอ็มเอฟ เมื่อวันที่ ๑๔ สิงหาคม ๒๕๔๐ โดยมีเงื่อนไขต้องปฏิบัติตามมาตรการฟื้นฟูเศรษฐกิจของไอเอ็มเอฟอย่างเคร่งครัด

วิกฤตการณ์ทางเศรษฐกิจของประเทศส่งผลกระทบต่อประชาชนอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ ธุรกิจจำนวนมากต้องปิดกิจการหรือลดขนาดองค์กร พนักงานถูกเลิกจ้างหรือลดเงินเดือนและสวัสดิการ สินค้าอุปโภคและบริโภคมีราคาแพงขึ้น รายงานเศรษฐกิจและการเงิน ๒๕๔๐ ของธนาคารแห่งประเทศไทย (๒๕๔๐ : ๑) กล่าวถึงวิกฤตการณ์ทางเศรษฐกิจของประเทศไทยว่า อัตราการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจติดลบร้อยละ ๐.๔ การผลิตเกือบทุกสาขาลดลงหรือไม่ขยายตัว ธุรกิจจำนวนมากต้องปิดกิจการและเลิกจ้างงาน การใช้จ่ายภายในประเทศลดลง สถาบันการเงินมีปัญหานี้เสียและขาดสภาพคล่องจนบางแห่งต้องสั่งปิดกิจการ นักลงทุนและเจ้าหน้าที่ต่างประเทศขาดความเชื่อมั่นต่อเศรษฐกิจของประเทศไทย ภาคเอกชนประสบปัญหาการชำระหนี้

นับตั้งแต่เกิดวิกฤตการณ์ทางเศรษฐกิจ มีรายงานข่าวเศรษฐกิจมากขึ้นสาเหตุจากสภาพเศรษฐกิจที่มีผลกระทบต่อประชาชน สื่อมวลชนเป็นส่วนหนึ่งที่มีบทบาทสำคัญในการใช้ภาษาเพื่อสื่อข่าวทางเศรษฐกิจ จึงจำเป็นต้องมีถ้อยคำที่ใช้เพื่อถ่ายทอดสภาพเศรษฐกิจและสังคม

ผู้วิจัยจึงสนใจและได้สังเกตการใช้ภาษาในข่าวเศรษฐกิจ พบว่ามีลักษณะที่น่าสนใจหลายประการ เช่น ใช้คำภาษาต่างประเทศจำนวนมากเพราะคำศัพท์เศรษฐกิจส่วนใหญ่เป็นคำที่ยืมมาจากภาษาอังกฤษเนื่องจากประเทศไทยติดต่อด้านค้าขายกับต่างประเทศมากขึ้น และความรู้ทางด้านเศรษฐกิจก็รับมาจากต่างประเทศด้วย จึงพบว่าผู้เขียนข่าวใช้คำยืมภาษาอังกฤษหลายวิธีทั้งที่เขียนด้วยอักษรโรมัน ทับศัพท์ ศัพท์แปล หรือศัพท์บัญญัติ (ตัวอย่างที่ ๑ และ ๒) นอกจากนี้ยังใช้คำที่มีความหมายไม่สอดคล้องกัน เช่น ในรายงานข่าวการซื้อขายหลักทรัพย์ (ตัวอย่างที่ ๓) และใช้คำที่แสดงภาพพจน์เปรียบเทียบ เช่น เปรียบการทำการค้ากับการทำสงคราม (ตัวอย่างที่ ๔)

ตัวอย่างที่ ๑ การใช้คำศัพท์ภาษาอังกฤษที่เขียนด้วยอักษรโรมัน

ทั้งนี้บริษัทที่ได้รับผลจากข่าวลือนี้โดยตรงนั้นคือบริษัทอนป่าเพราะมีข่าวลือว่าไปถือหุ้นในบริษัทดังกล่าว แต่บริษัทได้ปฏิเสธมาแล้ว ในส่วนของไอบีซีได้รับผลกระทบเช่นกันโดยทำให้ระดับราคาหุ้นปรับตัวลดลงถึง FLOOR ตั้งแต่ช่วงเช้าของการเปิดให้มีการซื้อขายแล้ว

(ผู้จัดการรายวัน ๖ ก.พ. ๔๐ น.๑๓)

FLOOR มาจากคำว่า “floor price” หมายถึง ราคาขั้นต่ำ (วันรักษ์ มิ่งมณีนาคิน , ๒๕๔๐:๑๔๖)

ตัวอย่างที่ ๒ การใช้คำศัพท์ภาษาอังกฤษที่ยืมแปล

ในช่วงที่ผ่านมามีการออกตราสารระยะสั้นของธนาคารที่ขายให้นักลงทุนต่างประเทศไม่ได้เป็น เงินร้อน (hot money)

(วัฏจักรรายวัน ๒๗ มี.ค. ๓๙ น. ๑๑)

เงินร้อน มาจากคำว่า “hot money” ผู้เขียนข่าวได้เขียนความหมายภาษาไทยกำกับไว้ “hot money” หมายถึง เงินทุนระยะสั้นที่โยกย้ายจากประเทศหนึ่งไปอีกประเทศหนึ่งโดยเสรี เนื่องจากความแตกต่างของอัตราดอกเบี้ยระหว่างประเทศ (สมาคมการจัดการธุรกิจแห่งประเทศไทย , ๒๕๓๑ : ๗๔)

ตัวอย่างที่ ๓ การใช้คำที่มีความหมายไม่สอดคล้องกัน

ขณะที่ธนาคารขนาดกลางและเล็กอีก ๑๐ แห่งปรับตัวลงไม่มากนักและมีธนาคารไทยทุนเพียงแห่งเดียวที่ราคาสามารถยืนที่ระดับเดียวกับวันก่อนได้คือ ๑๐๕ บาท แต่มูลค่าการซื้อขายเบาบางเพียง ๐.๔๗ ล้านบาท

(กรุงเทพธุรกิจ ๓ มี.ค. ๓๗ น.๑๑)

เบาบาง เป็นคำกริยาแสดงสภาพที่น้อยลง เช่น ผู้คนเบาบางลง ในที่นี้ใช้ “เบาบาง” ร่วมกับคำนาม “มูลค่าการซื้อขาย” เพื่อแสดงว่ามูลค่าการซื้อขายหลักทรัพย์มีจำนวนน้อย

ตัวอย่างที่ ๔ การใช้คำแสดงภาพพจน์แบบอุปลักษณ์

สงครามธุรกิจธนาคารพาณิชย์ เริ่มต้นเมื่อกระทรวงการคลังประกาศให้ใบอนุญาต ๓ กลุ่มธุรกิจตั้งธนาคารพาณิชย์ ๓ แห่ง จากเดิมที่ธุรกิจดังกล่าวผูกขาดโดยธนาคารพาณิชย์ที่มีอยู่เพียง ๑๕ แห่ง

(ผู้จัดการรายวัน ๔ - ๕ ม.ค. ๔๐ น.๑)

สงครามธุรกิจธนาคารพาณิชย์ เป็นภาพพจน์แบบอุปลักษณ์เปรียบเทียบการชิงชิงการจัดตั้งธนาคารพาณิชย์ใหม่กับการทำสงคราม

ส่วนเรื่องการใช้วลีและประโยคในข่าวเศรษฐกิจก็พบว่ามีลักษณะที่แตกต่างจากภาษา มาตรฐาน เช่น การใช้วลีที่มีสำนวนแปลภาษาต่างประเทศ (ตัวอย่างที่ ๕) การใช้นามวลีบอก จำนวนที่เปลี่ยนรูปแบบ (ตัวอย่างที่ ๖) เป็นต้น

ตัวอย่างที่ ๕ การใช้วลีที่เป็นสำนวนแปลภาษาต่างประเทศ

การเปิดเสรีทางการเงินของรัฐบาลภายใต้การนำของกระทรวงการคลังและ มาตรการของธนาคารแห่งประเทศไทย (ธปท.) เป็นแรงกดดันให้ธนาคารพาณิชย์ขนาดใหญ่และขนาดกลางได้เปรียบธนาคารพาณิชย์ขนาดเล็กในด้านแหล่งเงินทุนดอกเบี้ยต่ำ

(วัฏจักรรายวัน ๑๗ ม.ค. ๓๙ น.๑๒)

ภายใต้การนำของ แปลมาจากสำนวนต่างประเทศว่า under the leadership of สำนวนปกติใช้ ว่า มีกระทรวงการคลังเป็นผู้นำ

ตัวอย่างที่ ๖ การใช้นามวลีบอกจำนวนที่เปลี่ยนรูปแบบ

นางเดซี่ ชิน-ลอร์ ประธานกรรมการและผู้จัดการบริษัทเอวอน คอสเมติกส์ (ประเทศไทย) จำกัด ผู้ดำเนินธุรกิจเครื่องสำอางในระบบขายตรงชั้นเดียวภายใต้ชื่อ "เอวอน" เปิดเผยว่า ขณะนี้บริษัทได้ปรับกลยุทธ์การตลาดในช่วงครึ่งปีหลังเพื่อรองรับการ แข่งขันของธุรกิจเครื่องสำอางโดยกำหนด ๓ แผนงานหลัก

(กรุงเทพธุรกิจ ๘ ส.ค. ๓๙ น.๘)

๓ แผนงานหลัก เป็นนามวลีที่ต้องใช้คำลักษณะนามว่า "แผน" โดยปกติคำลักษณะนามต้องปรากฏ หลังคำบอกจำนวนนับ ๓ ว่า แผนงานหลัก ๓ แผน

ด้วยเหตุนี้ผู้วิจัยจึงสนใจจะศึกษาการใช้ภาษาในรายงานข่าวเศรษฐกิจในหนังสือพิมพ์ ทั้ง ลักษณะการใช้คำ วลีและประโยค

๑.๒ วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อศึกษาการใช้ภาษาในข่าวเศรษฐกิจในหนังสือพิมพ์ไทยและความสัมพันธ์ของการใช้ ภาษา กับเหตุการณ์ทางเศรษฐกิจ

๑.๓ สมมติฐานของการวิจัย

การเสนอข่าวเศรษฐกิจในหนังสือพิมพ์ไทย มีลักษณะการใช้ภาษาและการสร้างคำศัพท์ที่น่าสนใจตามเหตุการณ์ทางเศรษฐกิจของประเทศ

๑.๔ ขอบเขตของการวิจัย

๑. ศึกษาภาษาข่าวเศรษฐกิจในหนังสือพิมพ์เฉพาะ ๓ หมวดข่าว (SECTION) ได้แก่ ข่าวการเงิน-การธนาคาร ข่าวการก่อสร้าง-ที่ดิน และข่าวการตลาด

๒. ศึกษาภาษาข่าวเศรษฐกิจที่ปรากฏเฉพาะในหนังสือพิมพ์รายวันและราย ๓ วัน ตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๓๗ - ๒๕๔๑ รวมทั้งสิ้น ๙๖๐ ฉบับ

หนังสือพิมพ์รายวัน ๓ รายชื่อ ได้แก่ กรุงเทพธุรกิจ ผู้จัดการรายวัน และวัฏจักรรายวัน ชื่อละ ๒๔๐ ฉบับรวมเป็น ๗๒๐ ฉบับ

หนังสือพิมพ์ราย ๓ วัน ๒ รายชื่อ ได้แก่ ประชาชาติธุรกิจ และฐานเศรษฐกิจชื่อละ ๑๒๐ ฉบับรวมเป็น ๒๔๐ ฉบับ

บริษัทดีมาร์ (Deemar) ได้สำรวจความนิยมของผู้อ่านทั่วประเทศ เมื่อปี พ.ศ. ๒๕๔๐ พบว่าหนังสือพิมพ์รายชื่อดังกล่าวเป็นหนังสือพิมพ์ที่ผู้อ่านทั่วประเทศนิยมอ่านมากที่สุด

๓. วิธีการเก็บข้อมูล เก็บข้อมูลจากหนังสือพิมพ์ทั้ง ๓ รายชื่อโดยใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบกระจาย

หนังสือพิมพ์รายวัน ๓ รายชื่อ ได้แก่ กรุงเทพธุรกิจ ผู้จัดการรายวันและวัฏจักรรายวัน หนังสือพิมพ์แต่ละรายชื่อจะเก็บข้อมูล ๑ วันเว้น ๗ วันจนครบเดือน เก็บข้อมูลเช่นนี้จนครบเดือนตัวอย่างเดือนมกราคมครั้งแรกจะเก็บข้อมูลวันที่ ๑ เว้น ๗ วัน ครั้งที่ ๒ จะเก็บข้อมูลวันที่ ๙ เก็บข้อมูลเช่นนี้จนครบเดือน ส่วนเดือนถัดไปคือเดือนกุมภาพันธ์เก็บข้อมูลครั้งแรกคือวันที่ ๒ ของเดือน ครั้งที่ ๒ จะเก็บข้อมูลวันที่ ๑๐ ของเดือน หนังสือพิมพ์แต่ละรายชื่อจะเก็บข้อมูลเดือนละ ๔ ฉบับ หากการเก็บข้อมูลครั้งที่ ๔ ของบางเดือน เช่น กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๓๗ ไปตรงกับวันที่ ๑ เดือนสิงหาคม ผู้วิจัยก็จะเลื่อนขึ้นมาเก็บข้อมูลวันที่ ๓๑ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๓๗ แทน นอกจากนี้วันที่เก็บข้อมูลของเดือนมกราคม พ.ศ. ๒๕๓๘ ครั้งที่ ๑ คือวันที่ ๕ มกราคม ครั้งที่ ๒ คือวันที่ ๑๓ ครั้งที่ ๓ คือวันที่ ๒๑ ครั้งที่ ๔ คือวันที่ ๒๙ เก็บข้อมูลเช่นนี้จนกระทั่งครบจำนวน

ตารางแสดงตัวอย่างวันที่เก็บข้อมูลแต่ละเดือนภายในเวลา ๑ปี

เช่น ปีพ.ศ. ๒๕๓๗

เดือน	ครั้งที่ ๑	ครั้งที่ ๒	ครั้งที่ ๓	ครั้งที่ ๔
มกราคม	วันที่ ๑	วันที่ ๙	วันที่ ๑๗	วันที่ ๒๕
กุมภาพันธ์	วันที่ ๒	วันที่ ๑๐	วันที่ ๑๘	วันที่ ๒๖
มีนาคม	วันที่ ๓	วันที่ ๑๑	วันที่ ๑๙	วันที่ ๒๗
เมษายน	วันที่ ๔	วันที่ ๑๒	วันที่ ๒๐	วันที่ ๒๘
พฤษภาคม	วันที่ ๕	วันที่ ๑๓	วันที่ ๒๑	วันที่ ๒๙
มิถุนายน	วันที่ ๖	วันที่ ๑๔	วันที่ ๒๒	วันที่ ๓๐
กรกฎาคม	วันที่ ๗	วันที่ ๑๕	วันที่ ๒๓	วันที่ ๓๑
สิงหาคม	วันที่ ๘	วันที่ ๑๖	วันที่ ๒๔	วันที่ ๓๑
กันยายน	วันที่ ๑	วันที่ ๙	วันที่ ๑๗	วันที่ ๒๕
ตุลาคม	วันที่ ๒	วันที่ ๑๐	วันที่ ๑๘	วันที่ ๒๖
พฤศจิกายน	วันที่ ๓	วันที่ ๑๑	วันที่ ๑๙	วันที่ ๒๗
ธันวาคม	วันที่ ๔	วันที่ ๑๒	วันที่ ๒๐	วันที่ ๒๘

ส่วนหนังสือพิมพ์ราย ๓ วัน ๒ รายชื่อได้แก่ ประชาชาติธุรกิจ และฐานเศรษฐกิจโดยปกติ จะออก ๓ วันต่อฉบับ บางฉบับก็ออก ๒ วันหรือ ๔ วันต่อฉบับ โดยเฉลี่ยเดือนหนึ่งออกประมาณ ๙-๑๐ ครั้ง หนังสือพิมพ์ราย ๓ วัน จะเก็บข้อมูล ๑ ครั้ง เว้น ๕ ครั้ง จนครบเดือนเก็บข้อมูลเช่นนี้ จนครบเดือน ตัวอย่างเดือนมกราคมครั้งแรกจะเก็บข้อมูล ฉบับที่ ๑ ของเดือน เว้น ๔ ฉบับ ครั้งที่ ๒ จะเก็บข้อมูลฉบับที่ ๖ ของเดือน เดือนกุมภาพันธ์ครั้งแรกจะเก็บข้อมูลฉบับที่ ๒ ของเดือนเว้น ๔ ฉบับ ครั้งที่ ๒ จะเก็บข้อมูลฉบับที่ ๗ ของเดือน หนังสือพิมพ์ราย ๓ วัน แต่ละรายชื่อจะเก็บข้อมูลเดือนละ ๒ ฉบับ หากเดือนใดมีเพียง ๙ ฉบับ แล้วต้องเก็บข้อมูลฉบับที่ ๑๐ ก็เลื่อนมาเก็บฉบับที่ ๙ แทน นอกจากนี้การเก็บข้อมูลครั้งที่ ๑ ของเดือนมกราคม ๒๕๓๗ ก็จะเก็บข้อมูลฉบับที่ ๓ ส่วนครั้งที่ ๒ ของเดือนก็จะเก็บข้อมูลฉบับที่ ๘ เก็บข้อมูลเช่นนี้จนครบจำนวน

ตารางแสดงตัวอย่างฉบับที่เก็บข้อมูลแต่ละเดือนภายในเวลา ๑ปี

เช่น ปี พ.ศ. ๒๕๓๗

เดือน	ครั้งที่ ๑	ครั้งที่ ๒
มกราคม	ฉบับที่ ๑	ฉบับที่ ๖
กุมภาพันธ์	ฉบับที่ ๒	ฉบับที่ ๗
มีนาคม	ฉบับที่ ๓	ฉบับที่ ๘
เมษายน	ฉบับที่ ๔	ฉบับที่ ๙
พฤษภาคม	ฉบับที่ ๕	ฉบับที่ ๑๐
มิถุนายน	ฉบับที่ ๑	ฉบับที่ ๖
กรกฎาคม	ฉบับที่ ๒	ฉบับที่ ๗
สิงหาคม	ฉบับที่ ๓	ฉบับที่ ๘
กันยายน	ฉบับที่ ๔	ฉบับที่ ๙
ตุลาคม	ฉบับที่ ๕	ฉบับที่ ๑๐
พฤศจิกายน	ฉบับที่ ๑	ฉบับที่ ๖
ธันวาคม	ฉบับที่ ๒	ฉบับที่ ๗

๑.๕ วิธีดำเนินการวิจัย

๑. สํารวจหนังสือ วิทยานิพนธ์และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องทั้งที่เป็นภาษาไทยและภาษาอังกฤษ
๒. รวบรวมข้อมูล
๓. บันทึกข้อมูล
๔. นำข้อมูลที่บันทึกมาแยกประเภทและวิเคราะห์
๕. สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ

๑.๖ เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

วัฒนา อุดมวงศ์ (๒๕๒๔) ศึกษาเรื่อง “คำยืมภาษาอังกฤษในภาษาไทย” จุดมุ่งหมายคือ ศึกษาเรื่องลักษณะคำและวิธีการถ่ายเสียงคำยืมภาษาอังกฤษในภาษาไทยสมัยปัจจุบัน ตลอดจน วิวัฒนาการและอิทธิพลคำยืมภาษาอังกฤษต่อระบบเสียงภาษาไทยเพื่อให้เห็นประวัติและความเป็นมาวิวัฒนาการต่อเนื่องและผลที่ได้รับจากคำยืมภาษาอังกฤษในภาษาไทยเท่านั้น ข้อมูลที่นำมาศึกษาได้จากพจนานุกรม ศัพท์วิชาการเฉพาะ หนังสือวรรณคดี วรรณกรรมต่างๆ หลักภาษา และถ้อยคำที่ใช้ในชีวิตประจำวันตลอดจนสื่อมวลชน อันได้แก่หนังสือพิมพ์ นิตยสาร วารสาร วิทยุ โทรทัศน์

จำนง วิบูลย์ศรีและดวงทิพย์ วรพันธุ์ (๒๕๒๙) ศึกษาวิวัฒนาการของภาษาเพื่อเสนอข่าว ในหนังสือพิมพ์ไทยตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๔๐๘ ถึง ๒๕๒๕ กล่าวถึงลักษณะสังเขปของหนังสือพิมพ์ที่นำมาศึกษา วิวัฒนาการของภาษาที่ใช้เพื่อเสนอข่าวในหนังสือพิมพ์ ผลกระทบและปัญหาต่างๆของ ภาษาที่ใช้เสนอข่าว เช่น สลีลาการเขียน การใช้ถ้อยคำ ลำนวนต่างประเทศ ฯลฯ ปัจจัยที่ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทางภาษาและข้อเสนอแนะในการใช้ภาษาเพื่อเสนอข่าวในหนังสือพิมพ์ด้านภาษานั้น วิเคราะห์การใช้ภาษาข่าวเพื่อเสนอข่าวในหนังสือพิมพ์ ทั้งในด้านรูปแบบ ลักษณะโครงสร้าง สลีลาการเขียน การใช้ถ้อยคำ ตลอดจนการตีความทั้งนัยตรงและนัยประหวัด

ยงยุทธ พุพะเนียด (๒๕๓๒) ศึกษาเรื่อง “ลักษณะภาษาที่ใช้ในการบรรยายข่าวกีฬาที่ปรากฏในหนังสือพิมพ์และนิตยสารกีฬาภาษาไทย” ผลการศึกษาสรุปได้ว่าลักษณะภาษาที่ใช้ในการบรรยายข่าวกีฬามีลักษณะเฉพาะที่ต่างจากภาษามาตรฐาน ๔ ด้าน ได้แก่ ด้านเสียง มีการใช้คำเลียนเสียง มีการใช้คำแสดงเสียงเหตุการณ์ มีการใช้คำคล้องจอง ด้านหน่วยคำ มีการใช้การซ้อนคำ มีการใช้การซ้ำคำ มีการใช้การตัดบางส่วนของคำ ด้านคำศัพท์มีการใช้ศัพท์สูงกว่าปกติ มีการใช้คำสแลง มีการใช้คำสมญานามและชื่อเล่น ใช้คำขยายเพื่อบ่งบอกลักษณะการแข่งขัน ใช้คำยืมจากภาษาต่างประเทศ มีการใช้ศัพท์เทคนิค มีการใช้คำที่มีความหมายรุนแรงเกินความจริง มีการใช้คำที่บอกลักษณะอาการการเล่นกีฬาและมีการใช้คำหยอกล้อ ด้านลักษณะประโยค มีการใช้ประโยคที่มีสกรรมกริยาแต่กรรมไม่ปรากฏ มีการใช้ประโยคที่ขึ้นต้นด้วยกริยา มีการเรียงคำต่างจากภาษามาตรฐาน มีการบอกจำนวนโดยไม่ใช้ลักษณนาม มีการใช้โครงสร้างที่เป็นที่ยอมรับว่า สำนวนภาษาต่างประเทศ นอกจากนี้ยังได้เปรียบเทียบลักษณะการใช้ภาษาในการบรรยายข่าว

กีฬา มีกีฬาทั้งหมด ๒๙ ประเภท โดยศึกษาว่ากีฬาแต่ละประเภทมีการใช้ภาษาที่เหมือนและต่างกันอย่างไร

ศศิธร ทัศนัยนา (๒๕๓๔) ศึกษาเรื่อง "การศึกษาลักษณะภาษาของชาวบ้านเทิงในหนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทย ปี พ.ศ. ๒๕๓๑" จุดมุ่งหมายของการศึกษาเพื่อศึกษาลักษณะภาษาที่ใช้ในการเสนอข่าวบ้านเทิงในหนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทย ปี พ.ศ. ๒๕๓๑

ผลการวิจัยสรุปว่า ภาษาของชาวบ้านเทิงในหนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทยมีลักษณะเฉพาะที่เด่นและน่าสนใจหลายประการ ในด้านการใช้คำเรียกชื่อ การใช้สมญานาม การใช้คำศัพท์เฉพาะ การใช้สำนวนใหม่ เป็นต้น ลักษณะรูปแบบภาษาที่ผู้เขียนข่าวใช้ไม่แตกต่างจากภาษาทั่วไป เพียงแต่ได้เพิ่มภาษาที่มีลักษณะพิเศษ ได้แก่การใช้คำที่มีเสียงสัมผัสคล้องจอง การใช้คำซ้อนสี่พยางค์ การใช้คำซ้ำ การใช้คำขยายพิเศษ การใช้คำภาษาต่างประเทศ และการใช้คำในบริบทที่ต่างไปจากภาษาปกติรูปแบบของประโยคและการใช้หน่วยประโยคต่างจากภาษามาตรฐานบ้าง ใช้ประโยคที่มีการสลับเปลี่ยนตำแหน่งหน่วยประโยค ละหน่วยประโยคบางหน่วย ใช้รูปประโยคกรรมวาจกหรือประโยคที่มีการขนานความ ใช้ประโยคที่มีสำนวนแปลภาษาต่างประเทศ ใช้นามวลีบอกจำนวนที่เปลี่ยนรูปแบบ ใช้กริยาวลีแทนกริยาและบุพพทโดยไม่จำเป็น นอกจากนี้ยังมีการใช้สำนวนและภาพพจน์

ฉันทภัทร อุ่นทะยา (๒๕๓๗) ศึกษาเรื่อง "ศัพท์การเมืองที่ปรากฏในหนังสือพิมพ์รายวัน" จุดมุ่งหมายของการศึกษาเพื่อศึกษาลักษณะ ความหมาย และการใช้ศัพท์การเมืองที่ปรากฏในหนังสือพิมพ์รายวัน ปี พ.ศ. ๒๕๓๕ โดยแบ่งศัพท์การเมืองที่เก็บรวบรวมเป็น ๔ ประเภท คือ ศัพท์การเมืองโดยตรงศัพท์การเมืองดัดแปลง ศัพท์การเมืองโดยตรงประกอบศัพท์ทั่วไป และศัพท์การเมืองโดยตรงประกอบเป็นศัพท์ใหม่

ผลการศึกษาพบว่า ศัพท์การเมืองโดยตรง มีลักษณะเป็นนามวลีและกริยาวลี ศัพท์การเมืองดัดแปลงมีลักษณะเป็นนามวลี กริยาวลี คำยืม คำภาษาปาก คำภาษาถิ่น และสำนวน ศัพท์การเมืองโดยตรงประกอบกับศัพท์ทั่วไป มีลักษณะเป็นนามวลี กริยาวลี และสำนวน ศัพท์การเมืองโดยตรงประกอบกันเป็นศัพท์ใหม่มีลักษณะเป็นนามวลีทุกคำ ศัพท์การเมืองที่พบมากที่สุดคือ ศัพท์การเมืองดัดแปลง ส่วนลักษณะศัพท์การเมืองที่เป็นนามวลีที่พบมากที่สุดในศัพท์การเมืองทุกประเภท

ส่วนเรื่องความหมายของศัพท์การเมือง มี ๒ ลักษณะคือ ความหมายโดยตรง และความหมายโดยนัย ศัพท์การเมืองที่มีความหมายโดยนัยมีจำนวนมากกว่าศัพท์การเมืองที่มีความหมายโดยตรงการใช้ศัพท์การเมืองมี ๘ วิธี คือใช้เรียกล้อเลียน ใช้เป็นฉายา ใช้แสดงอาการ ใช้ทับศัพท์ ใช้เพื่อความสะดวกในการพูดและเขียน ใช้เพื่อชักชวน เตือนใจ ให้ข้อคิด และใช้เปรียบเทียบ การใช้ศัพท์การเมืองที่ปรากฏมากที่สุดคือใช้เรียกชื่อ การใช้ศัพท์การเมืองสัมพันธ์ทั้งภายในประเทศและต่างประเทศ

ทรงพรรณ มณีวรรณ (๒๕๓๘ : ๑๒๑ - ๑๒๓) กล่าวว่า ในวงการธุรกิจมีศัพท์เฉพาะที่ใช้สื่อความหมายกันเฉพาะกลุ่มเช่นเดียวกับวงอาชีพอื่น เนื่องจากการประกอบอาชีพธุรกิจในปัจจุบันขยายวงออกไปกว้างมาก มีการติดต่อซื้อขายกับต่างประเทศและรับเอาวิธีการทางการค้าจากต่างประเทศเข้ามามาก มีการศึกษานหาความรู้จากตำราต่างประเทศซึ่งส่วนใหญ่เป็นภาษาอังกฤษ ทำให้รับเอาศัพท์และสำนวนภาษาอังกฤษเข้ามาใช้มาก ถึงแม้จะมีการแปลศัพท์ภาษาอังกฤษเหล่านั้นออกเป็นคำไทยหรือมีการบัญญัติศัพท์ขึ้นใช้ให้ตรงกับความหมายของคำภาษาต่างประเทศเหล่านั้นแล้วก็ตาม ยังมีบางคำที่คนไม่นิยมใช้กลับใช้คำศัพท์เดิมกันเป็นส่วนมาก ศัพท์ธุรกิจที่ใช้กันอยู่ในปัจจุบันนั้น จำแนกออกเป็น ๔ ประเภท คือ ศัพท์บัญญัติทางธุรกิจ คำแปล คำทับศัพท์ คำแปลและคำทับศัพท์

สรไณ รอดนิษฐ์ (๒๕๓๘) ศึกษาเรื่อง “ภาษาในข่าวของหนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทย” โดยวิเคราะห์ภาษาพาดหัวข่าวและตัวข่าวในหนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทยและความสัมพันธ์ระหว่างพาดหัวข่าวและตัวข่าวของหนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทย

ผลการศึกษาสรุปได้ว่า ภาษาในพาดหัวข่าวมีลักษณะเฉพาะในด้านการใช้คำ มีการใช้คำเรียกบุคคลในข่าว มีการใช้อักษรย่อ มีการย่อคำหรือคำย่อ มีการใช้คำภาษาต่างประเทศ มีการใช้คำลักษณนาม มีการตั้งสมญานาม และมีการหลากคำ ด้านการใช้ประโยค มีการใช้ประโยคที่มีส่วนประกอบที่สมบูรณ์และไม่สมบูรณ์ การใช้ประโยคที่สับเปลี่ยนตำแหน่งของส่วนประกอบ และการใช้ส่วนประกอบของประโยคทำหน้าที่มากกว่าหนึ่งหน้าที่ การใช้สำนวน มีการใช้ทั้งสำนวนเดิมและสำนวนใหม่ การใช้โวหาร มีการใช้อธิพจน์ การใช้สัทพจน์ การใช้บุคลาธิษฐาน และการใช้อุปมา ส่วนการใช้เครื่องหมายวรรคตอนมีใช้ทั้งตรงตามหลักเกณฑ์และไม่ตรงตามหลักเกณฑ์ที่ทางราชบัณฑิตยสถานกำหนด ส่วนภาษาในตัวข่าวมีลักษณะที่ไม่แตกต่างจากภาษาปกติมากนัก ทั้งในด้านการใช้คำ การใช้ประโยค และการใช้เครื่องหมายวรรคตอน ส่วนการเปรียบเทียบพาดหัวข่าวและตัวข่าว ในด้านการใช้ภาษาพบว่า ส่วนใหญ่มีลักษณะการใช้ภาษาที่แตกต่างกันทั้งใน

การใช้คำ การใช้ประโยค การใช้สำนวน และ การใช้เครื่องหมายวรรคตอน เป็นต้น ด้านเนื้อหาของ พาดหัวข่าวกับตัวข่าวพบว่า มีทั้งที่สัมพันธ์สอดคล้องกัน และไม่สัมพันธ์สอดคล้องกัน

กนกพร จันทรมงคล (๒๕๔๐) ศึกษาเรื่อง "วิเคราะห์คำสร้างภาพจากหนังสือพิมพ์รายวัน" จุดมุ่งหมายของการศึกษาเพื่อเก็บรวบรวมคำสร้างภาพที่ปรากฏในหนังสือพิมพ์รายวันได้แก่หนังสือพิมพ์ ไทยรัฐ เดลินิวส์ สามารถแบ่งเป็นกลุ่มได้ ๗ กลุ่ม กล่าวคือ คำแสดงลักษณะ คำแสดงอาการการเคลื่อนไหว คำแสดงอารมณ์ความรู้สึก คำแสดงเสียง คำแสดงการเปรียบเทียบ คำแสดงการล้อเลียนเสียดสีและคำขยาหรือคำสัญญา แล้วนำคำทั้ง ๗ กลุ่ม มาวิเคราะห์ความหมายของคำสร้างภาพตามบริบท ความหมายเชิงอุปมา ความหมายโดยนัย และแนวนิยามการใช้คำสร้างภาพ

ผลการศึกษาพบว่า คำสร้างภาพทั้ง ๗ กลุ่ม พบว่า คำแสดงการเปรียบเทียบกับคน อวัยวะของคนและกิริยาอาการกระทำของคนมากที่สุด รองลงมาคือ คำแสดงอาการการเคลื่อนไหวบอกอาการให้รู้ว่าบาดเจ็บ หรือถูกทำร้าย คำแสดงการล้อเลียนเสียดสีบุคคลในคณะรัฐบาล และการทำงานของคณะรัฐบาล คำแสดงอารมณ์ความรู้สึก บอกความรู้สึกท้อแท้ หดหู่ กังวลใจ ผิดหวัง โหดร้ายแทบทนไม่ได้ คำขยาหรือสัญญา บอกชื่อคน สถานที่ พรรคการเมือง คำแสดงลักษณะ บอกความทรุดโทรม คงสภาพเดิมและน้อยที่สุดคือคำแสดงเสียงดังก้อง มีเสียงแหลมดัง

จันจิรา จิตตะวิริยะพงษ์ (๒๕๔๐) ศึกษาเรื่อง "ถ้อยคำที่ใช้เป็นสำนวนในข่าวการเมืองในหนังสือพิมพ์รายวัน พ.ศ. ๒๕๓๕ - ๒๕๓๘ " จุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาถ้อยคำที่ใช้เป็นสำนวนในข่าวการเมืองในหนังสือพิมพ์รายวัน พ.ศ. ๒๕๓๕ - ๒๕๓๘

ผลการศึกษาสรุปได้ว่า ลักษณะส่วนประกอบของถ้อยคำที่ใช้เป็นสำนวนในข่าวการเมือง พบทั้ง คำเดี่ยว คำประสม คำซ้อน คำซ้ำ วลีและประโยค แต่การใช้ภาษาสำนวนเหล่านี้จะทำหน้าที่เป็นหน่วยที่มีฐานะเท่าคำคำหนึ่งเท่านั้น สำนวนในข่าวการเมืองมีที่มาจากภาษาในวงการต่างๆ ได้แก่ ความเชื่อและพิธีกรรม การประกอบอาชีพ วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี กีฬา การบันเทิง วรรณกรรม ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม สิ่งของและเครื่องใช้ ภาษาต่างประเทศ และเบ็ดเตล็ด ส่วนความหมายของสำนวนที่ใช้สามารถแสดงให้เห็นถึงลักษณะนิสัย พฤติกรรมของบุคลากรทางการเมืองและแสดงให้เห็นสภาพเหตุการณ์ทางการเมืองด้วย การสร้างและการใช้ถ้อยคำที่เป็นสำนวนในข่าวการเมืองนั้นมีความสัมพันธ์กับเหตุการณ์ทางการเมืองและเหตุการณ์บ้านเมืองที่เกิดขึ้น เมื่อเกิดเหตุการณ์ใหม่ สำนวนใหม่ก็จะเกิดตามจึงมีสำนวนใหม่เกิดขึ้นเรื่อยๆ

วลัยลักษณ์ ชาญชฎานนท์ (๒๕๔๑) ศึกษาเรื่อง “การศึกษาการใช้ภาษาบนปกนิตยสารรายสัปดาห์ที่ใช้ชื่อร่วมกับหนังสือพิมพ์รายวัน” จุดประสงค์ของการศึกษาเพื่อศึกษาการใช้ภาษาในข้อความพาดหัวบนปกนิตยสารสยามรัฐสัปดาห์วิจารณ์และนิตยสารมติชนสุดสัปดาห์

ผลการศึกษาพบว่าด้านการใช้ถ้อยคำมีการใช้คำเรียกชื่อ การใช้ภาษาต่างประเทศ การใช้คำที่มีความหมายโดยนัย การใช้ภาษาถิ่น การใช้คำสแลงและการใช้คำหยาบ ด้านการใช้โวหาร มีการใช้ภาษาที่ให้ภาพพจน์ การใช้ภาษากวีทั้งที่แต่งเป็นบทกลอนสั้นๆและการใช้คำที่มีเสียงสัมผัสคล้องจองกัน ลักษณะที่มาของข้อความที่พาดหัวบนปกจะมาจากหลายแห่ง เช่น มาจากสำนวนพังเพย มาจากวรรณกรรม มาจากภาพยนตร์ เป็นต้น ด้านความหมายและความสอดคล้องของข้อความที่พาดหัวบนปกกับเนื้อความที่เข้าใจความหมายได้โดยตรงและความหมายที่ต้องตีความ ส่วนการศึกษาความสอดคล้องของข้อความพาดหัวบนปกกับเนื้อความส่วนใหญ่จะมีความสอดคล้อง

วารี ตันทุลากร (๒๕๔๐) ศึกษาเรื่อง “อิทธิพลของภาษาอังกฤษในงานแปลภาษาไทย” แบ่งได้เป็น ๒ ลักษณะ คือ ๑. รูปแบบและไวยากรณ์ ๒.ความหมาย ด้านรูปแบบและไวยากรณ์มีอิทธิพลต่อภาษาไทยหลายลักษณะตามข้อแตกต่างระหว่างสองภาษาอันได้แก่ นามกับกริยา (Noun and Verb) คำบอกความเป็นเจ้าของ(Possessive Adjective) คำนำหน้านาม (Article) ลักษณะนาม(Classifier) กรรมวาจก(Passive Voice) คำรูปพหู ส่วนความหมาย วารีย์ได้ยกตัวอย่างคำบางคำและสำนวนางสำนวนในภาษาอังกฤษที่ผู้แปลใช้คำภาษาไทยตามความหมายของคำที่เทียบเท่ากันได้ เช่น “สามารถ” คนไทยสมัยนี้นิยมใช้คำนี้มากในการแปล เพราะนำไปเทียบกับคำว่า “can” ทั้งที่ไม่สามารถใช้คำนี้ได้ทุกกรณีไป

ชลมาณ ดาราฉาย (๒๕๔๒) ได้ศึกษาเรื่อง “การวิเคราะห์ศัพท์และการเลือกใช้ศัพท์เศรษฐศาสตร์ไทย” จุดประสงค์ของการศึกษา คือ ศึกษาลักษณะการสร้างศัพท์เศรษฐศาสตร์จากเอกสารต่างๆ การเลือกใช้ศัพท์เศรษฐศาสตร์ของตัวอย่างประชากร ๔ กลุ่ม และการนำคำภาษาต่างประเทศมาใช้ในการสร้างศัพท์เศรษฐศาสตร์ไทย

ผลการศึกษา พบการสร้างรูปศัพท์ ๔ ประเภท คือ การยืมความหมาย การยืมแปล การทับศัพท์ และการแปลปนทับศัพท์ โดยกลุ่มตัวอย่างประชากรทั้ง ๔ กลุ่ม เลือกใช้รูปศัพท์ การยืมแปลมากที่สุด รองลงมาคือการยืมความหมาย การแปลปนทับศัพท์ การทับศัพท์ รูปศัพท์

ส่วนใหญ่ที่กลุ่มตัวอย่างประชากรเลือกใช้มาจากการยืมคำภาษาต่างประเทศ ได้แก่ ภาษาบาลี สันสกฤต ภาษาอังกฤษ ภาษาเขมร และภาษาจีน

๑.๗ ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

๑. ทำให้ทราบลักษณะภาษาที่ใช้ในข่าวเศรษฐกิจในหนังสือพิมพ์
๒. เป็นแนวทางในการศึกษาลักษณะภาษาที่ใช้ในงานเขียนประเภทอื่นๆ

๑.๘ คำนิยามศัพท์

ข่าวเศรษฐกิจ หมายถึง รายงานข่าวที่เสนอเนื้อหาเกี่ยวกับองค์กร บุคคลในองค์กรหรือภายนอกองค์กรที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานหรือการเปลี่ยนแปลงธุรกิจและระบบเศรษฐกิจแต่ไม่รวมถึงส่วนที่แสดงความคิดเห็น ข่าวเศรษฐกิจในวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ หมายถึง ข่าวที่เสนอเนื้อหาเกี่ยวข้องกับ ๑. การเงิน - การธนาคาร ๒. การก่อสร้าง - ที่ดิน ๓. การตลาด

๑.๙ ข้อตกลงเบื้องต้น

๑. การอธิบายความหมายของคำศัพท์ทางเศรษฐกิจ ใช้หนังสืออ้างอิง ได้แก่
 - ๑) พจนานุกรมศัพท์เศรษฐศาสตร์ ของ วันวัรกิจ มิ่งมณีนาคิน (บรรณารักษ์)
 - ๒) ประมวลคำศัพท์ การเงิน การธนาคาร และการลงทุน ของ สมาคมการจัดการธุรกิจ

แห่งประเทศไทย

หากคำศัพท์ทางเศรษฐกิจคำใดไม่มีในหนังสืออ้างอิงดังกล่าว การอ้างอิงจากหนังสือเล่มอื่นจะเขียนอ้างอิงไว้หลังคำศัพท์นั้น และคำศัพท์ใดที่มีได้อ้างอิงจากหนังสือเล่มใด ก็จะทำให้ความหมายตามบริบท

๒. สัญลักษณ์ที่ใช้คือ

- (๑) หมายถึง พจนานุกรมศัพท์เศรษฐศาสตร์ ของ วันวัรกิจ มิ่งมณีนาคิน (บรรณารักษ์)
- (๒) หมายถึง ประมวลคำศัพท์ การเงิน การธนาคาร และการลงทุน ของ สมาคมการจัดการ

การธุรกิจแห่งประเทศไทย

Λ หมายถึง การละ